

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

20 серпня, 2017

Volume 62 No. 34

August 20, 2017

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am and 8:30 am Liturgy in Chapel

Сповідь/Confessions: - 15 minutes before
and 15 minutes in the beginning of the Divine
Liturgy - Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василянн/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator. Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

11-а Неділя після П'ятидесятниці.
Святий Пророк Самуїл (11 ст. перед Хр.)

Матей 18:23-35

11th Sunday after Pentecost.
Holy Prophet Samuel (11th c. BC)

Matthew 18:23-35

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish** welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) Opening: on page 364 "O spomahai nas"; 2) at Communion: page 374 "Prenebesna, prechudesna"; 3) Closing: page 364 "O spomahai nas"

НИНІ: Неділя, 20 серпня - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано. // Благословення фруктів після першої і другої Служб Божих.

-Щодня о 7:30 і о 8:30 ранку - Служба Божа у каплиці

- Четвер, 24 серпня о 7:00 вечора - Вечірня в церкві

ЛЮБОВ ДО ВОРОГІВ

(Католицький Народний Катехизм)

Ворогом називаємо таку людину, котра нас ненавидить і намагається нам шкодити. Лише той по-справжньому любить ближнього, хто любить також і своїх ворогів. Великий вогонь не гасне від вітру, а, навпаки, розгоряється. Так само справжня любов до ближнього не зникає, якщо один одного образить, а, навпаки, міцніє. "Це найкращий прояв справжньої любові до ближнього, якщо любимо навіть того, котрий нас образив" (св. Ангеля Фал.) Не заслуговуємо високої нагороди, якщо любимо лише тих, котрі нас люблять (Мат. 5, 46). Якщо любимо наших друзів, любимо їх для себе; зате ворогів любимо для Бога (К. Гуго). Ми повинні любити наших ворогів, бо так наказує Ісус Христос, говорячи: "Любіть ворогів ваших і моліться за тих, що гонять вас" (Мат. 5, 44).

Ісус Христос сам дав нам прекрасний приклад любові до ворогів; Він на хресті молиться за своїх ворогів, а на горі Оливній лікує солдата, якому Петро відрізав вухо. Сам Бог Отець на небі дає нам приклад любові до ближнього, бо наказує світити сонцю на добрих і злих та посилає дощ на праведних і неправедних. Отже, хто любить своїх ворогів, той стає схожим

на Бога, і є справжньою дитиною небесного Отця (Мат. 5, 45).

Ми повинні любити наших ворогів також тому, що й вони створені за образом Божим, і часто вони навіть є зброєю Бога.

Ворог створений за образом Божим. Портрет володаря треба завжди шанувати, незалежно від того, краще чи гірше він зроблений, чи на золоті викарбуваний, чи на олові. Так само заслуговує нашої пошани і любові портрет Божий, тобто кожна людина, незважаючи на те, праведна вона, чи грішна (Мег.). Адже ми любимо не гріх, а особу нашого ворога. "Людина є витвором Бога, а блуд — справою людини. Люби те, що зробив Бог, а не те, що зробила людина!" (св. Авг.). Треба також пам'ятати, що наші вороги часто є зброєю Бога. "Лихі люди — це зброя в руках Бога" (св. Авг.), хоча вони і не знають про це. Як лікар використовує п'явки, щоб допомогти людині видужати (св. Григ. Вел.), так і Бог використовує наших ворогів, щоб очистити нас від недоліків. Без-божні є тим для добрих, чим є напиліник і молот для заліза (св. Авг.), чим є плуг для ріллі (св. Золот.). Вороги корисні для нас і в тому розумінні, що звертають нашу увагу на наші помилки і дають нам можливість удосконалюватися в добродієчності. Вороги подібні до бджіл; вони боляче

жалять, але зате дають мед (Урб. IV). Якщо тебе ранив злий язик, радій тому, що осі не торкаються поганих фруктів (Біргер). Прислів'я говорить: "Більше ворогів — більше честі". Не забудьмо, врешті, і те, що хто любить Бога, тому жодний ворог не в силі посправжньому завдати шкоди, бо "тим, які люблять Бога, — покликаним за його постановою, усе співдіє на добро" (Рим. 8, 28). Прикладом цього є життя єгипетського Йосифа. Пам'ятаймо це, і не здригнемося перед найтяжчими випробовуваннями.

Любов до ворогів проявляється в тому, що ми не чинимо їм помсти їм, а відплачуємо добром за зло, а передусім молимося за них і радо їм прощаємо.

Ми не повинні мстити ворогам, тобто платити злом за зло. Гарний приклад тому дає нам Давид, котрий два рази мав можливість убити свого переслідувача, царя Савла, та, однак, не зробив йому нічого злого (I Цар. 24, 26). Фарисеї неодноразово ганьбили і чорнили Христа (Мат. 11, 19; Йоан 8, 48), Христос, однак, "не злословив" (I Петро 2, 23). Мешканці одного самарянського міста не прийняли одного разу Ісуса Христа, тому що Він був євреєм; обурені цим Апостоли хотіли це місто спалити небесним вогнем. Та Христос картає їх за це (Лук. 9, 55). Один батько обіцяв подарувати діамант тому синові, котрий учинить найблагородніше; і дістав його той син, котрий побачив сплячого над прірвою ворога, але не скинув його вниз (Ліхтвер.). Один єпископ сказав: "Коли ти чиниш помсту, тоді ти лише людина, і, навпаки, коли ти прощаєш, стаєш нарівні з Богом". Св. Письмо виразно говорить про те, що помста належить не нам, а лише Богові (Рим. 12, 19). Ми

повинні терпіти, а не чинити помсти, і цьому навчає нас Ісус Христос: "Тому, хто б'є тебе в одну щоку, підстав і другу" (Лук. 6, 29). "Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром" (Рим. 12, 21). Чини помсту своїм ворогам, але так, як це робили Святі, а саме: плати за зло добром; це справжня небесна помста (св. Альф.). Йосиф у Єгипті відплачує своїм братам за зло добром. Св. Стефан молиться за своїх катів. "Гірка доля його переслідувачів викликала у св. Стефана більший біль, ніж усе зло, яке він від них витерпів. Тому молився за них" (св. Фульг.). Св. Яків, Апостол і єпископ єрусалимський, молився за своїх убивць коли євреї скинули його з даху храму. Це вершина благородства — робити добро своїм ворогам. Ми також повинні радо прощати нашим ворогам. Ісус Христос вимагає від нас, щоб ми не сім разів, а сімдесят разів по сім прощали нашому братові (Мат. 18, 22). Хто чинить добро своїм ворогам, той схожий на лілію серед терну, який її безнастанно коле, а вона не перестає прикрашати його (св. Верн.).

Хто не чинить помсти ворогові, а, навпаки, робить йому добро, той соромить його і роззброює, а в Бога заслуговує вина-городи; хто ж мстить ворогу або ненавидить його, той грішить.

Давид два рази мав можливість убити свого ворога Савла, однак не зробив йому нічого злого. Цим благородним вчинком він обеззброїв його і так зворушив, що Савло ревно розплакався (I Цар. 24, 26). Блаженного Климентія Гофбавера проклинала одного разу на вулиці у Відні якась жінка. Він підійшов до неї і підняв хустину, що випала у неї з кишені, а коли подавав їй цю хустину, сказав їй

кілька добрих слів. Засоромлена, жінка відійшла. "Як хробак перегризе найтвердіше дерево, хоча має дуже м'яке тіло, так поступливість обеззброює найзавзятішого ворога і найбільшого простака" (Беда). Роблячи добро своєму ворогові, ти згортаєш розпалене вугілля йому на голову (Рим. 12, 20). Це значить, що ворог не зможе встояти перед твоєю любов'ю, як перед жаром вогню. Хто не чинить помсти ворогові, той може надіятися на винагороду Бога.

"Не є то легка справа — молитися за ворогів; для цього необхідна боротьба з самим собою, Зате великою буде і винагорода у майбутньому житті" (св. Авг.). — Хто чинить помсту ворогові, — той грішить. Така людина подібна до бджоли: вона мстить і жалить, та через це повинна загинути. Хто творить помсту, поступає дуже нерозумно. Він схожий на пса, котрий гризе кинутий у нього камінь; така людина не задумується над тим, що її

ворог є лише зброєю в Руках Бога (Корн, а Л.).

Хто прощає своїм ворогам, тому і Бог прощає його гріхи; хто ж не прощає ворогам, тому і Бог не прощає.

Прощати ворогові — це справа милосердя, це найбільша милостиня (св. Авг.). Якщо прощаєш іншим, заслуговуєш прощення для себе самого (св. Золот.).

Хто любить свого ворога, той одержує милосердя Бога. Якщо ж не прощаєш своєму ворогові, — викликаєш на себе Боже прокляття, скільки разів відмовляєш "Отче наш" (св. Анаст.). Ісус Христос говорить: "Коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших" (Мат. 6, 15). Те саме знаходимо в притчі про немилосердного слугу (Мат. 18, 23).

>>Our Bishop, Most Rev. Ken (Nowakowski) celebrated his 10th anniversary of Episcopal Ordination on 24 July and we want to continue to the celebrations! You are invited to thank God for Bishop Ken's vocation and episcopal ministry in our Eparchy at the Divine Liturgy on Sunday, 17 September at our parish at 11:00 am. There is no charge for the reception meal following the Divine Liturgy, however there is limited seating available in order to make sure we are prepared to host you please RSVP no later than 10 September to: Fr. Mykhailo Ozorovych Tel: 604-704-5889, mykhailo.oz@gmail.com In lieu of a gift, Bishop Ken has requested donations be made to Holy Eucharist Cathedral for the building of a handicapped ramp.

>>THE HOLODOMOR NATIONAL AWARENESS TOUR BUS, will be at the **Royal BC Museum** (*parked on the sidewalk over by the Carillon Tower*) on Sun. 3 Sept., 10 am to 5 pm and Monday 4 September 10 am to 4 pm. Admission is free. Donation box (for cash or cheque) will be available. Cheque payable to: CANADA UKRAINE FOUNDATION (HOLODOMOR TOUR BUS ... VICTORIA)

TODAY – Sunday, August 20 – Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room. All guests and parishioners are invited. // The Fruit Blessing after each Divine Liturgy
–Daily at 7:30 am and 8:30 am – Divine Liturgy in Chapel
–Thur., Aug. 24, at 7:00 PM – Vespers in the Church.

>>Our Annual Parish **Picnic** will be held on **Sunday, September 10** following the 10:30 am Divine Liturgy. Come and enjoy good food and beautiful weather with your fellow parishioners.

[**St. Mary’s Parish Bazaar will be held on Saturday, December 2, 2017**
As in past years, our Bazaar Committee is kindly requesting any extra preserves (jams, pickles, relishes, etc.) that you will be making over the summer. They will be sold at our Parish Bazaar. Your help is greatly appreciated.
] -----

Sunday Donation for August 13, 2017 – \$1,968.00

Monthly Intentions of the Holy Father for August
Artists. That artists of our time, through their ingenuity, may help everyone discover the beauty of creation.

>> **Catechism for children classes** starting on Sunday, September 10, 2017 after the 10:30 AM Divine Liturgy. Please, register your children for these classes.

[*********
■ **Congratulations to Ted and Mary Scott** (Kochan) on their 60th
■ **Wedding Anniversary, (August 15, 1957).** They were married at St. Mary’s
■ **Ukrainian Catholic Church on Princess Avenue by Father Vital Pidskalny,**
■ **OSBM. Mnohaya Lita!**
■ *********
] -----

Here is a good website to explore for good Catholic articles:
<http://www.catholiceducation.org/en/>

Prophet Samuel
(Commemorated on August 20)
The Prophet Samuel was the fifteenth and last of the Judges of Israel, living more than 1146 years before the Birth of Christ. He was descended from the Tribe of Levi, and was the son of Elkanah from Ramathaim–Zophim of Mount Ephraim. He was born, having been besought from the Lord through the prayers of his mother Hannah (therefore he received the name Samuel, which means “besought from God”). Even before birth, he was dedicated to

God. Her song, “My heart exults in the Lord,” is the Third Ode of the Old Testament (1 Sam/1 Kings 2:1–10).
When the boy reached the age of three, his mother went with him to Shiloh and in accord with her vow dedicated him to the worship of God. She gave him into the care of the High Priest Eli, who at this time was a judge over Israel. The prophet grew in the fear of God, and at twelve years of age he had a revelation that God would punish the house of the High Priest Eli, because he did not restrain the impiety of his

sons. Eli's whole family was wiped out in a single day.

The prophecy was fulfilled when the Philistines, having slain in battle 30,000 Israelites (among them were also the sons of the High Priest, Hophni and Phinees), gaining victory and capturing the Ark of the Covenant. Hearing this, the High Priest Eli fell backwards from his seat at the gate, and breaking his back, he died. The wife of Phinees, upon hearing what had happened in this very hour, gave birth to a son (Ichabod) and died with the words: "The glory has departed from Israel, for the Ark of God is taken away" (1 Sam/1 Kgs 4: 22).

Upon the death of Eli, Samuel became the judge of the nation of Israel. The Ark of God was returned by the Philistines on their own initiative. After returning to God, the Israelites returned to all the cities that the Philistines had taken. In his old age, the Prophet Samuel made his sons Joel and Abiah judges over Israel, but they did not follow the integrity and righteous judgment of their

father, since they were motivated by greed.

Then the elders of Israel, wanting the nation of God to be "like other nations" (1 Sam/1 Kgs 8: 20), demanded of the Prophet Samuel that they have a king. The Prophet Samuel anointed Saul as king, but saw in this a downfall of the people, whom God Himself had governed until this time, announcing His will through His chosen saints. Resigning the position of judge, the Prophet Samuel asked the people if they consented to his continued governance, but no one stepped forward for him.

After denouncing the first king, Saul, for his disobedience to God, the Prophet Samuel anointed David as king. He had offered David asylum, saving him from the pursuit of King Saul. The Prophet Samuel died in extreme old age. His life is recorded in the Bible (1 Sam/1 Kgs; Sirach 46:13-20).

In the year 406 A.D. the relics of the Prophet Samuel were transferred from Judea to Constantinople.

The consequences of Adam's sin for humanity. A hard battle. . . *(from the Catechism of the Catholic Church)*

407 The doctrine of original sin, closely connected with that of redemption by Christ, provides lucid discernment of man's situation and activity in the world. By our first parents' sin, the devil has acquired a certain domination over man, even though man remains free. Original sin entails "captivity under the power of him who thenceforth had the power of death, that is, the devil".²⁹⁸ Ignorance of the fact that man has a wounded nature inclined to evil gives rise to serious errors in the areas of education, politics, social action²⁹⁹ and morals.

408 The consequences of original sin and of all men's personal sins put the world as a whole in the sinful condition aptly described in St. John's expression, "the sin of the world".³⁰⁰ This

expression can also refer to the negative influence exerted on people by communal situations and social structures that are the fruit of men's sins.³⁰¹

409 This dramatic situation of "the whole world [which] is in the power of the evil one"³⁰² makes man's life a battle: The whole of man's history has been the story of dour combat with the powers of evil, stretching, so our Lord tells us, from the very dawn of history until the last day. Finding himself in the midst of the battlefield man has to struggle to do what is right, and it is at great cost to himself, and aided by God's grace, that he succeeds in achieving his own inner integrity.³⁰³

Footnote: 298 Council of Trent (1546): DS 1511; cf. Heb 2:14. 299 Cf. John Paul II, CA 25. 300 Jn 1:29. 301 Cf. John Paul II, RP 16. 302 1 Jn 5:19; cf. 1 Pet 5:8. 303 GS 37 § 2.

Fifth Commandment: "You shall not kill" (by Fr. William G. Most)

1. Justice and charity

The Old Testament taught us to respect life by saying (Genesis 9:6): "He who sheds another's blood, his blood shall be shed, for God made man in His own image." This penalty of course must not be private. The state has been given that prerogative by God. Thus St. Paul wrote to the Romans (13:4): "If you do evil, be afraid. For not without cause does he (the civil authority) carry the sword. He is the minister of God, to carry out wrath against him who does wrong." In the Roman system, the *ius gladii*, the right of the sword, meant the right to inflict capital punishment. So one who calls it unchristian contradicts Scripture. We may, however, argue whether or not it is a useful deterrent.

Our Lord perfected the old law by warning even against anger, since it may lead in the direction of murder. In itself, anger is a feeling, and is neither good nor bad: it depends on how we use it. If we keep it in proportion to what the case calls for, there is no sin; but our human weakness commonly leads us to go beyond that measure. Ordinarily, anger will be a venial sin. However if a desire for revenge is added, the sin easily becomes mortal.

Our Lord further perfected this law by calling for love of neighbor, that is, of everyone, and even of enemies. Now of course we are not likely to have warm feelings towards all, especially enemies. But love is not a feeling, it is the will, wish, desire for the well-being and happiness of another for the other's sake. We can will good, especially eternal life, to all, even to enemies. At times we may have this love in our will, and still find ourselves inclined to averse feelings towards the other. We need only avoid cultivating or dwelling on those feelings. A silent prayer for the other insures

there is no lack of love.

He also gave advice for greater happiness and perfection by the Beatitudes and other parts of the Sermon on the Mount, which we shall see presently.

2. The Double Effect Principle

There are times when we perform one action, and it has two effects, both equally direct, i.e., both branching in a Y pattern from the stem. If only the good effect is intended, and the evil effect is not intended, and if the good and evil at least balance, such an action may be performed.

If the good comes only through the evil effect, the action will be immoral, since then one would automatically will the evil action as the means to the good. If the evil came only through the good, if only the good is intended, and there is at least a balance, the action will be moral.

This principle has many applications in the material that follows.

3. Ordinary and Extraordinary Means of Preserving Life

Since we are not our own, we are God's property, we must take ordinary care of our health with proper food, sleep, clothing, and shelter, plus ordinary medical care.

Even on a single occasion, to take enough alcohol or drugs to seriously damage one's ability to think and make judgments is mortally sinful. As to smoking, we consider whether the gravity of the evil risked (considering also percentages of chances) is balanced by real benefits.

Not all means to cure illness are required. On May 5, 1980 the Vatican Doctrinal Congregation told us that to decide what treatment is required we should consider: the type of treatment, its complexity or risk, its cost, both in money and in physical suffering — and compare these things with the result that can be hoped for, considering the state of the sick person and his/her physical and moral resources. Risky experimental

means may be used with the patient's consent if there are no safer and sufficient remedies. In this way the patient may benefit both himself and humanity.

Of course euthanasia in the sense of direct, intended killing is gravely wrong.

An organ transplant can be permitted if the loss of the organ does not kill the donor or cause a disproportionate risk. In this respect, we note that some surgeons are in a great hurry to take an organ, and do not always check with sufficient care to be sure the patient is truly dead.

Direct abortion is, as Vatican II said (Constitution on Church in the Modern World # 51) "an abominable crime."

Surgery to correct imminent danger to the mother's life from a pathological condition in an organ which will also result in death to the fetus, can be permitted under the double effect principle, if there is no other way. A condition that is merely the result of pregnancy would not justify this indirect abortion. However, with modern medical skill, such a case is hardly to be seen in developed countries.

Direct sterilization is gravely wrong; if one repents and is able without excessive expense and/or risk, he/she ought to have the sterilization reversed. Medical possibilities for that are improving today. Indirect sterilization, done to correct a pathological condition, can be permitted.

Suicide is gravely sinful. However, some actions which may result in death, may be done under the double effect principle. And taking great risks out of charity can be permitted, e.g., to enter a burning building with grave risk to save another's life.

4. War and Peace

War can be permitted only under some conditions:

1)It must be done to correct a grave

evil, when all other means fail,

2) the good effects must at least balance the evil effects; this can hardly happen unless there is a well-founded hope of winning.

3)It must be carried out by public authority.

4)There must be no direct killing of noncombatants except where the double effect principle warrants it.

Some voices at Vatican II wanted the Council to say that in modern conditions, the good can never balance the evil. The council refused to say this (cf. Constitution on the Church in the Modern World ## 77-82). In fact, Pope John Paul II, in a message to a special session of the United Nations for Disarmament said that nuclear deterrence based on balance, not as an end itself or as a permanent condition, could be morally justified (L'Osservatore Romano, June 21, 1982). This is to be understood thus: 1) The actual use of mass destruction weapons, more than what the double effect principle can warrant, is surely wrong. 2) to have these in place, so as to say in effect, "If you do this, I will do that" is permitted. It is not a lie, since all statements get much of their meaning from the whole context in which they are spoken. But, a statement of a nation in the context of war should be understood to have no definite meaning: it would be foolish to expect a nation to show its hand in that context. Citizens have a duty to aid their country unless the cause is manifestly unjust. St. Augustine (Epistle 189) told a soldier, Boniface: "Do not think that no one can please God who is a soldier.... Holy David was among these.... So think first of this, when you arm yourself for battle, that even your bodily strength is a gift of God." This can be even a heroic exercise of virtue in fulfilling duty. Of course, only one side can be just in any war.